

PaxNieuws

De stem van de buurt.

VERDER IN DIT NUMMER:

- Kort nieuws
- De roestende jager
- Agenda
- Stoelenmatten en tussenjaar
- Witte boerderij
- Ingezonden
- Aandachtig Wandelen

Komt het zaterdagse patatje terug in Pax?

Uit een mededeling van de gemeente valt op te maken dat er vanaf zaterdag 24 oktober snacks kunnen worden gehaald in de omgeving waar eens snackbar Amalfi de wijk culinair verwende.

De gemeente heeft namelijk een vergunning verleend aan een nog onbekende exploitant die op vrijdag belegde broodjes gaat verkopen en dat op zaterdag mag uitbreiden met snacks. Wie de exploitant van de snackkar is, is onbekend. Navraag leert dat het in elk geval niet Aissa el Bouzrouiti van snackbar Amalfi is, die na het gedwongen vertrek uit Pax naar de Graftermeerstraat is verhuisd. Evenmin heeft Souhail Aghattass van The Dutch Grillboys, die met een snackwagen vlak buiten Pax bij het politiebureau en het Amsterdam ROC staat, die ambitie. Souhail: "Ik heb het al druk genoeg van maandag tot en met vrijdag hier bij het ROC. Vooral tussen de middag tijdens de lunchpauze zit het hier vol. Maar als mensen uit Pax later op de vrijdag een warme snack willen komen halen, zijn ze van harte welkom. Ik verkoop alleen geen patat." Souhail heeft geen zin om ook op zaterdag zijn handel op te zetten. En 's zomers dan, als de scholen gesloten zijn? Souhail: "Dan help ik een vriend met ijs verkopen, of ik rij in een Uber". Voor de volledigheid: Ook de Vomar doet het niet, aldus een leidinggevende medewerker van de supermarkt.

Colofon

Uitgave i.s.m.
<https://wijkraadpax.nl/>

Redactie:
 Gijs Zandbergen
 Atika Aafar

E-mail:
paxnieuws@wijkraadpax.nl

Fotobijschrift: De auto van The Dutch Grillboys vlak buiten Pax

Kort nieuws

Drugs in struikgewas van Kelloggpad

Twee wandelaars hebben eind augustus in de struiken naast het Kelloggpad drie lachgascilinders gevonden, een stof die sinds 1 januari 2023 onder de Opiumwet valt. De drie cilinders zijn op advies van de politie naar de milieustraat van Meerlanden gebracht, inclusief de bijbehorende ballonnetjes, want geen van de beide wandelaars voelde zich geroepen het lachgas te proberen. Een volle tank met 2 kg lachgas kost tussen de 50 en 90 euro.

Jaarlijks verdwijnen er landelijk ongeveer 500.000 lachgascilinders in de openbare ruimte of bij het restafval, waarvan er naar schatting 10.000 ontploffen tijdens het verwerkingsproces (lees: in de vuilnisauto of de verbrandingsoven). De daardoor ontstane schade wordt geschat op 65 miljoen euro.

Ook in Hoofddorp heeft dit probleem zijn weerslag. Het Amsterdams Energie Bedrijf (AEB), dat het Haarlemmermeerse afval verbrandt, was de ontploffingen zat en eist sindsdien dat restafval eerst door de shredder gaat. Dit kost de gemeente Haarlemmermeer per jaar zo'n 1 miljoen euro. Het geld hiervoor is gevonden door een verhoging van de afvalstoffenheffing.

Onderzoek naar AED in Fl. Nightingalestraat

De wijkraad onderzoekt de mogelijkheid om in de Florence Nightingalestraat een AED te laten ophangen, omdat in dat deel van de wijk nog een AED ontbreekt. Het is overigens onwaarschijnlijk dat uit dit onderzoek dit jaar nog concrete resultaten volgen, omdat de gemeentelijke subsidies voor AED's voor 2026 al zijn toegewezen en uitgegeven.

Proef met opvolger van serie straatnaamgevers

In dit nummer van PaxNieuws staat een proefaflevering van een nieuwe serie, die we voorlopig "Aandachtig Wandelen" noemen. Vindt u er niks aan, laat het dan weten, misschien stoppen we er dan wel mee. Maar denkt u: leuk, daar wil ik best aan meewerken, dan bent u van harte welkom. Ervaring is niet nodig. Hulp is voorhanden. Gewoon een mailtje naar de redactie sturen.

Jaarvergadering wijkraad

De algemene jaarvergadering van de wijkraad vindt op woensdag 11 november vanaf 20.00 uur plaats in wijkcentrum De Boerderij. Tijdens de vergadering legt de wijkraad verantwoording af voor zijn bezigheden van het afgelopen jaar. Bezoekers kunnen die avond opmerkingen maken, suggesties doen en kritiek uiten. In verband met de catering en de logistiek is een tijdige aanmelding gewenst. Dat kan door een mailtje te sturen naar: info@wijkraadpax.nl

Pax-Oost stookt iets zuiniger dan Pax-West

Inwoners van Pax-West (Söderblom-, Dunant-, Bernadotte-, Kellogg-, Kaj Munk- en Schweitzerstraat) gebruiken meer gas dan die van Pax-Oost. Veel scheelt het niet: 910 kubieke meter om 900 kubieke meter per jaar. Over de gehele Haarlemmermeer is het gemiddelde 820 kubieke meter. Dit blijkt uit cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) over 2025. De verwachting is dat als over ruim een jaar de huizen in de Kellogg- en de Bernadottestraat gerenoveerd en beter geïsoleerd zullen zijn, de verhouding anders zal zijn.

Renovatie speelplekken

De speelplekken in de Hammarskjöldstraat en de Lutulistraat worden in februari 2027 opgeknapt. Daarover hebben omwonenden digitaal kunnen meepraten. De resultaten van die "gesprekken" worden op 29 september 2026 besproken tijdens een online ontwerpbijspraak. De uiteindelijke ontwerpen staan naar verwachting vanaf 20 november 2026 op de website van de gemeente.

Herkansing voor verlichting fietstunnels onder Paxlaan

De verlichting van de twee fietstunnels onder de Paxlaan gaat er nu toch echt komen. Medewerkers van de firma Speer, specialist in het aanleggen en onderhouden van openbare verlichting, zijn bezig met het leggen van de benodigde kabels naar de ooit door vandalisme vernielde armaturen in de tunnel. De elektriciteit wordt uit de twee lantaarnpalen gehaald, die vlak bij de ingang van de tunneltjes staan. De medewerkers zelf wilden niet op de foto. Tegen het fotograferen van hun werkzaamheden hadden ze geen bezwaar.

Abonnementen en tips

De redactie van PaxNieuws doet haar best om u op de hoogte te houden van het wel en wee in de wijk. Mocht u daar geen interesse meer in hebben, dan kunt u zich afmelden door een mailtje te sturen naar paxnieuws@wijkraadpax.nl. Mocht u vinden dat er iets ontbreekt of dat iets niet goed is gegaan, mail dan naar hetzelfde adres. Hetzelfde geldt voor het doen en laten van de wijkraad zelf. Vindt u dat die zich ergens over moet buigen, mail dan naar info@wijkraadpax.nl

Vogel- en vleermuizen-paradijs in de maak

Niet alleen de bewoners van de Bernadotte- en Kelloggstraat profiteren van de opknapbeurt van hun woningen, ook de vleermuizen en vogels krijgen een beter onderkomen. Waar die tot dusver op eigen houtje een plekje tussen de spouwmuren moesten zoeken, worden er nu speciaal voor hen nestkastjes aangebracht in de wanden van de hoekwoningen. Vleermuizen houden zich overdag gedeisd en zijn alleen te zien in de schemering. Dan fladderen ze ogenschijnlijk doelloos tussen de bomen heen en weer. Meer over dit gevleugelde zoogdiertje verderop in dit nummer.

De renovatie van de Bernadotte- en de Kelloggstraat betreft niet alleen de onderkomens voor de mensen, maar ook van dat geheimzinnige, vliegende zoogdier: de vleermuis.

De roestende jager

Als u zich altijd al heeft afgevraagd of het vleermuizen wat uitmaakt naast wie ze roesten, dan is hier het verlossende antwoord: Het is hun zus of nicht. Roesten is het ondersteboven aan een plafond hangen. Overigens is de kans dat u dit met eigen ogen kunt aanschouwen klein. De vleermuizen zitten goed verstopt in spouwmuuren en onder dakpannen. Ze roesten gezamenlijk om elkaar te helpen met hun jongen, om elkaar en hun kroost warm te houden en om elkaar wijze lessen te geven, bijvoorbeeld over waar je het best kunt verblijven.

Waar is vader?

De kraamkolonies bestaan uit tientallen tot wel miljoenen vrouwtjes en hun jongen. En waar is vader dan, vraagt u zich af? Welnu, die is gevlogen en kijkt niet meer naar ze om. Wetenschappers hebben niet kunnen vastleggen of de vaders hun jongen en de moeder later nog herkennen, maar praktisch komt het erop neer dat hij niet meer weet wie ze zijn. Maar net als in de mensenwereld lossen ook in de vleermuizenwereld de vrouwen het met elkaar op. Nadat het embryo acht tot twaalf weken na de bevruchting volgroeid is, zondert moeder zich af voor de bevalling. Dat gebeurt rechtop, zodat de zwaartekracht meewerkt. Pas als het jong er is, helpen nicht, zus en moeder mee. De een gaat jagen, de ander past op. Gelukkig komt moeder gauw weer terug, want haar jong moet worden gevoed. Per nacht vangt moeder een kwart tot een derde van haar lichaamsgewicht aan insecten (zo'n 3000 stuks). Dat is voedsel voor zichzelf en voor haar jong in de vorm van moedermelk.

Dat jong groeit snel en heeft constant moedermelk nodig. Vleermuizen krijgen overigens maar één jong per bevalling. Daar is moedervleermuis tussen juni en oktober heel druk mee. Vanaf het moment dat de schemering invalt, gaat ze jagen. Pas bij het aanbreken van de dag is ze klaar. Hup, snel het jong voeden en dan gaat ze weer lekker met haar eigen familie roesten.

Bloed

Er bestaan over de hele wereld ongeveer 1.400 vleermuisensoorten, vooral in de tropen en subtropen. Ongeveer 70 procent daarvan eet insecten, de rest voedt zich met fruit, bloemen, vis en ... bloed. Daarover straks meer. Nederland telt zo'n zestien soorten, vooral de dwergvleermuis kun je hier tegenkomen, naast de laatvlieger en de baardvleermuis. Ze leven meestal in gebieden met veel water en groen. Juist daarom zijn ze ook in Pax te vinden. De vleermuis is waarschijnlijk na het laatste ijstijdperk in Nederland beland. Mogelijk zijn ze uit Afrika of Zuidoost-Azië naar het noorden getrokken.

Op zijn reis naar andere delen van de wereld heeft de vleermuis ook verschillende imago's gekregen. Zo zien Native Americans de vleermuis als een schelm of bedrieger, want het is geen vogel, maar toch kan hij vliegen. In Zuid-Amerika (Guatemala) wordt hij geassocieerd met god en de onderwereld, terwijl hij in Europa wordt gezien als voorbode van de dood. Dat negatieve beeld kreeg een extra impuls door het beroemde boek van Bram Stoker *Dracula* (1897), waarin link werd gelegd tussen vleermuizen en vampiers. Dat deed Stoker overigens niet zomaar. De zogenoemde vampiervleermuis uit Zuid-Amerika bijt namelijk graag in grote (slapende) dieren als paarden en koeien en drinken dan hun bloed. Dat kan een vleermuis niet alleen. Er wordt dan ook met andere vleermuizen samengewerkt om een paard of rund te pakken te krijgen.

Gelukkig kent de vleermuis ook positieve associaties. In China symboliseren ze geluk. En de frugivore vleermuis (vliegende hond) is in de (sub)tropen heel belangrijk voor het ecosysteem. Daar spelen ze een grote rol in het bestuiven van fruitsoorten als mango, banaan, vijgen, dadels, cacao, durian en agave. Vooral de agave is volledig afhankelijk van de bestuiving door vleermuizen.

In Nederland doet de vleermuis het goed. Sinds 1986 is hun aantal sterk toegenomen. Met hoeveel is niet bekend. Op andere plekken in de wereld gaat het minder goed. De verandering van het klimaat verstoort het ecosysteem wereldwijd op alle niveaus. In Noord-Amerika heeft de wittenneuzenziekte naar schatting 5,7 tot 6,7 miljoen vleermuizen gedood: sinds 2006. Vleermuizen hebben een lage voortplantingssnelheid. Dat maakt ze kwetsbaar. Veel soorten worden ook bedreigd door de aantasting van hun habitat. Door isolatie en renovatie van gebouwen raken ze hun schuilplekken kwijt. Twee soorten, de laatvlieger en de rosse vleermuis, staan op de Rode Lijst van bedreigde diersoorten.

Gelukkig kan bijna iedereen helpen: Ymere doet dat door vleermuisennesten in de gevels van de hoekhuizen in de Bernadotte- en Kelloggstraat te metselen. Woont u niet in een van die straten, hang dan een vleermuiskast op, doof 's nachts het buitenlicht en houd de kat bij schemering binnen.

Wijkraad maakt zich zorgen om situatie rond Bernadottesteeg

De wijkraad vreest dat het voor voetgangers en fietsers nog lang onveilig blijft in de Bernadottesteeg (naast de Vomar). De zorgen worden onder meer veroorzaakt door de mededeling van projectontwikkelaar Hoorne Vastgoed te willen wachten met het opknappen van de straat tot de appartementen zijn opgeleverd. Dat kan nog jaren duren.

De ongerustheid van de wijkraad wordt nog versterkt doordat de beloofde tweede informatieronde voor de omwonenden, die voor de zomer gepland stond, nog steeds niet heeft plaatsgevonden. Laat staan dat de volgende stap in het proces is genomen, het aanvragen van de benodigde vergunningen. Op vragen van PaxNieuws laat Hoorne Vastgoed weten dat er nog geen nieuws te melden is.

Het uitstellen van de opknapbeurt heeft de wijkraad ertoe gebracht de gemeente voor te stellen direct een viertal maatregelen te nemen, die de veiligheid kunnen verbeteren: 1. De regelmatig kapot gereden inrit naar de expeditieruimte van de Vomar te verbeteren, net als het daarnaast liggende trottoir. 2. De stoeprand te verhogen ter wille van de veiligheid van voetgangers en die te egaliseren ter hoogte van de voormalige ingang van het winkelcentrum. 3. Plantenbakken plaatsen om illegaal parkeren tegen te gaan en te voorkomen dat auto's tegen de rijrichting door de steeg rijden. 4. Een rolstoelvriendelijke oversteek maken tussen de ingang van de Vomar en de stoep bij de Bernadottestraat. De actiepunten worden ingebracht tijdens het overleg met de gemeente op 5 oktober aanstaande.

Agenda

Op **woensdag 30 september** kan er in De Boerderij worden gedineerd voor € 8,00 per persoon. Vooraf opgeven en betalen.

De wijkraad vergadert op **woensdag 7 oktober** tussen 20.00 en 22.00 uur in wijkcentrum De Boerderij. De agenda is ongeveer een week van tevoren te lezen op de website van de wijkraad. Iedereen is welkom, liefst met een aanmelding. Dat kan via info@wijkraadpax.nl.

De Boerderij organiseert op **zondag 11 oktober**, **zondag 8 november** en **zondag 20 december** een spel- en lunchzondag.

Op **woensdag 11 november** vindt vanaf 20.00 uur in wijkcentrum De Boerderij de algemene jaarvergadering van de wijkraad plaats. Belangstellenden zijn welkom. Vooraf aanmelden is gewenst. Dat kan door een mailtje te sturen naar: info@wijkraadpax.nl.

Ambachtendag bij De Eersteling

Stoelenmatten en tussenjaar gaan heel goed samen

Stoelenmatter Paul Scharrenborg (76) had dit keer zijn kleindochter Elena (20) meegenomen naar de jaarlijkse Ambachtendag op zaterdag 12 september bij molen De Eersteling. Niet omdat Elena het vak wil leren, al beheerst ze dat wel een beetje, maar ze gaat meer mee voor de gezelligheid en voor de nodige hand- en spandiensten.

Elena neemt dit jaar een tussenjaar voordat ze volgend jaar (waarschijnlijk) biologie gaat studeren, en dan zijn alle baantjes en belevenissen welkom, want iets van de hang naar vrijheid die de familie Scharrenborg kenmerkt, schuilt nog wel in haar. Makkelijk is dat haar opa in Hoofddorp woont, waar Elena toch al van plan was een weekendje door te brengen. Dat maakt het een stuk eenvoudiger voor de in Delft woonachtige kleindochter.

Ze doet het in het stalletje ook goed, want, net als haar grootvader, is Elena niet bang om een praatje te maken. Dat moet ook wel als je met mensen te woord moet staan, die van alles willen weten over het stoelenmatten. Elena vertelt net zo bevlogen over het ambacht als grootvader Paul, en legt uit waar de moeilijkheden schuilen en wat de verschillen zijn tussen riet, biezen, rotan, webbing of papercord.

Ze heeft alleen nog niet de levenservaring van Paul, die lang een zwervend bestaan heeft geleid en het land doortrok achter kermissen, draaiorgels, circussen, bietencampagnes of aardappeloogsten, tot de familie Scharrenborg neerstreek in Hoofddorp en daar nog steeds woont aan de noordkant van het dorp langs de Hoofdvaart. Wat dat betreft kiest Elena een ander traject met haar havo-diploma en studieplannen. Opa Paul is best een beetje trots op zijn Delftse kleindochter:

“Zet haar maar in het zonnetje”

Terug naar de Ambachtendag, die dit jaar een heel wat beter weer trof dan 2025, toen er nogal wat regen viel en het springkussen voor de kinderen onbesprongen bleef. Dat risico is dit jaar overigens weggenomen. In plaats daarvan ligt nu een zandbak voor de kleinste bezoekers, die gedurende de dag in groten getale aanwezig zijn, want de Ambachtendag is vooral een aangelegenheid voor ouders met jonge kinderen. Verder is veel hetzelfde als vorig jaar: binnen de draaiende molen bekijken, boekbinden, wolspinnen, klompen maken, een smid, honing slingeren, houten beelden snijden en, niet te vergeten, pannenkoeken eten. Enfin, wie er geweest is, weet er alles van en wie het heeft gemist, moet volgend jaar september maar eens gaan kijken.

Fotobijschrift: Kleindochter Elena: een dagje stoelenmatten, volgend jaar biologie studeren.

Bij de Witte Boerderij doen ze niet aan weggooien

Het is het oudste gebouw van Pax, misschien wel van heel Hoofddorp, of zelfs de Haarlemmermeer: de Witte Boerderij langs de Hoofdweg. De boerderij uit 1860 draagt overigens pas sinds 1938 officieus die naam, nadat veredelingsbedrijf Cebeco het pand had gekocht en het wit liet schilderen. Gevolg daarvan was wel dat de Witte Boerderij geen boerderij meer was, maar een bedrijfspand met woonruimte voor personeel.

De Open Monumentendagen van 12 en 13 september jl. waren een mooie gelegenheid om er eens een kijkje te nemen, want de woning ziet er vrij gesloten uit, al worden de tuin en het boomgaardje prachtig onderhouden door enkele van de tweehonderd vrijwilligers van de stichting Meer-Historie, de hoofdgebruiker van het pand.

Vrijwilligster Angelique Vrijmoed geeft een rondleiding door de voormalige boerderij, die ruim vijftig jaar geleden in het bezit van de gemeente kwam, nadat Cebeco plaats moest maken voor de wijk Pax. Een van de eerste bewoners van de voormalige boerderij was oud-burgemeester Slob, die de stichting Meer-Historie een warm hart toedroeg en een begin maakte met de collectie.

De sporen daarvan zijn nog te vinden in het Polder Paviljoen in Cruquius, waar een deel van de collectie is ondergebracht. De rest (o.a. tractoren, maaimachines, fietsen, brommers) staat in de Polderschuur aan de Spieringweg in Vijfhuizen en dus in de Witte Boerderij. Daar, in de oude stal, staan stellingen vol pannen, klokken, jurken, gereedschap en tientallen andere spullen.

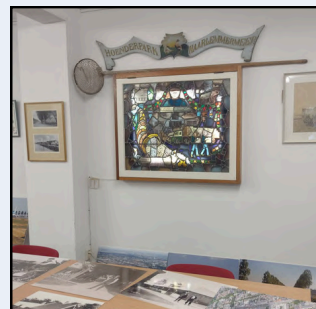
“We bewaren alles wat met de Haarlemmermeer of Haarlemmermeeders te maken heeft”,

zegt Angelique Vrijmoed. “Mensen ruimen de zolder van pa en ma op en brengen het naar ons met de vraag of wij er wat aan hebben. Dan zeggen we altijd ‘ja’, ook bij het zesde landbouwwerktuig. Dat proberen we dan soms wel via internet te verkopen, want de subsidie is niet toereikend en de stichting moet de eindjes aan elkaar knopen.” Soms geeft de stichting spullen ook weg. Zo is een collectie mini-stoommachientjes naar het museumgemaal in Halfweg gegaan en een mooi boek over de Zuiderzeewerken naar het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen. Angelique zelf heeft zitting in de werkgroep archief (plattegronden, brieven, oorkonden, administraties van scholen en bedrijven etc.).

Andere werkgroepen houden zich bezig met foto's, boeken en het beheer van de collectie. Angelique: “Alles wordt zo nodig opgeknapt, gecatalogiseerd, genummerd en gedigitaliseerd, want we werken wereldwijd samen met andere musea. Op de vraag of de Witte Boerderij ook voor belangstellend publiek toegankelijk is, verwijst Angelique naar het Polder Paviljoen in Cruquius, waar de collectie is ondergebracht die voorheen in het museum in het Haarlemmermeerse Bos was te vinden. Maar verder is iedereen welkom, die voor de stichting Meer-Historie iets wil betekenen. Angelique: “Elke woensdag is onze vaste vergaderochtend. Gewoon even aanbellen.”

Angelique Vrijmoed

Onderdeel van de collectie is een glas-in-loodraam van de in 2002 opgeheven eierhandel D. Enthoven te Zwaanshoek.

Ingezonden

Gelukkig, daar is Ans weer

Wat heb ik haar toch gemist. Jarenlang al is Ans een vertrouwd gezicht in de omgeving van de Dunantstraat. Gewapend met een gripper en een plastic zak verzamelt zij al de troep die mensen op straat gooien. En toen was ze door een operatie een paar maanden uitgeschakeld. Dat ze werd gemist, kon je duidelijk zien aan de omgeving, waar veel meer zwerfvuil kwam te liggen. Nu is Ans hersteld en loopt ze met plezier haar vertrouwde route en prikt ze er lustig op los. Ik heb veel bewondering voor Ans, die dit al zoveel jaren belangeloos doet. **N.T.**

Fietspaden

Het is goed dat er zo nu en dan aandacht wordt besteed aan de fietspaden in onze wijk. We willen allemaal veilig en comfortabel aankomen op de plaats van bestemming. Maar er is weinig aandacht voor het achterpad (brandgang). Dan springen er al gauw wat gevaarlijke plekken in het oog. Hier een paar foto's, gemaakt tijdens een zeer korte wandeling. Het is voor een 79 jaar jonge fietser niet echt veilig te noemen. **S.H.**

Helaas

Hallo redactie, Helaas heb ik de mail zonder aanhangsel, de nieuwsbrief, gekregen. Kunnen jullie hem mij alsnog sturen? **J.H.**

Antwoord: U bent niet de enige met deze reactie. Er was te snel op de verzendknop gedrukt. Dat foutje is onmiddellijk hersteld door een nieuwe email, nu mét de link, te sturen. Mocht u die desondanks hebben gemist, dan zijn de afleveringen van PaxNieuws altijd terug te vinden op de website van de wijkraad:

<https://wijkraadpax.nl/paxnieuws>

Dank

Dank voor de nieuwsbrief (no 35). Gevarieerde info en even uitnodigend en verzorgd als altijd! **I.U.**

Te voet naar het centrum

Pax mag dan een vergrijzende wijk zijn, gelukkig zijn er nog genoeg inwoners die te voet naar het centrum gaan. Dat is niet alleen gezond, maar drukt je ook weer eens met de neus op het feit dat we in het best bewaarde geheim van de Randstad wonen. Vind in de grote stad, op weg naar de bioscoop, het theater, de winkels of de markt, maar eens een plek waar je op loopafstand dit tafereel kunt tegenkomen. Foto: Willem Kuilman.

Een plezierig uurtje in de Wilsonstraat

Hoe vaak gebeurt het niet dat wandelaars meer aandacht geven aan hun telefoon dan aan de omgeving? PaxNieuws denkt dat het anders kan en besloot een wandeling door de Wilsonstraat te maken zonder telefoon, maar wel met aandacht voor de omgeving. Wat valt er allemaal te zien in de Wilsonstraat, die is vernoemd naar de Amerikaanse president Thomas Woodrow Wilson (1856), die in 1917 Amerika bij de Eerste Wereldoorlog betrok en daarmee een einde maakte aan een uitzichtloze massaslachting? Voor zijn inspanningen de Volkenbond (een voorloper van de VN) op te richten ontving hij in 1919 de Nobelprijs voor de Vrede.

Eerst maar eens even op Google Maps kijken. In de straat zijn de volgende bedrijven gevestigd: Mister M. Schilders & Stucadoors (11), Schenkius Consultancy (36), Met Peper (120), Daans Klussen (129), Eventerim (145) en Sport als Middel (157). Vroeger hoorde kunstgalerie De Tuinkamer (61) er ook bij, maar die is inmiddels gestopt. De wandeling begint met een praatje, want in een voortuintje maakt een mevrouw met een stok slaande bewegingen naar een plant. “Is die plant stout geweest?”, vraag ik met een beetje drempelvrees, want zomaar mensen aanspreken vergt zelfoverwinning.

“Nee hoor, de plant is bijna dood en moet eruit”, antwoordt ze met een lach. “In deze bak staan vaste planten, die we te dicht bij elkaar hebben gezet. Daardoor zijn ze elkaar gaan overwoekeren. Dan sterven de zwaksten het eerst. Maar ik sta eigenlijk op mijn man te wachten. We gaan boodschappen doen en hij moest nog even naar de wc.” Even later komt haar echtgenoot naar buiten en leg ik uit dat dit een gesprekje is voor PaxNieuws. De echtgenoot zegt PaxNieuws niet te kennen, maar wenst me desondanks veel succes. “Alleen, we hebben haast en moeten nu echt gaan.”

Mini-parkjes

Terwijl ik verder loop, valt het me op dat veel bewoners zonder eigen parkeerplaats van hun voortuin een fraai mini-parkje hebben gemaakt. Pas als er plaats is voor een auto, wordt het soms wat rommeliger. Dan staan bijvoorbeeld de vuilnisbakken meer in het zicht. Anderen combineren hun eigen parkeerplek soms met een mini-tuintje. Tamelijk opvallend is nummer 68, waar drie palmbomen de parkeerruimte opsieren.

Op een terreintje tussen Wilsonstraat en Wilsonpad tref ik een rijtje garages. Op een ervan hangt een A4-tje. Deze garage is te koop of te huur. Onderaan de brief staat een 06-nummer. Ik bel, want de telefoon zit stiekem nog in mijn zak. De garage blijkt eigendom te zijn van een meneer uit Amstelveen, die er lang geleden via een makelaar vier heeft gekocht en er nu eentje kwijt wil, desnoods verhuurt hij de garage. Hij vraagt er 50.000 euro voor, de huur bedraagt 225 euro per maand. Erg veel belangstelling is er overigens niet, zegt hij, om eraan toe te voegen dat hij dat niet snapt. “Want waar kun je die dingen nog kopen?” Ik opper dat huur en de vraagprijs wellicht te hoog zijn.

“Daar heeft u misschien gelijk in. Ik heb een bod gekregen van 42.500 euro, maar dat heb ik afgewezen.”

Na dit telefoontje zet ik mijn aandachtige wandeling voort en zie ik even later dat het buurtbankje (zie PaxNieuws nr. 32) nog op dezelfde plek staat. Voorts zie ik dat op nummer 145 een briefje voor het raam hangt met daarop “Pax Events”. Hola, daar zat volgens Google Maps toch het bedrijf Eventerim? Er gaat me een lichtje op. Pax Events, was dat niet de afscheiding van de wijkraad, die het feest rond het 50-jarig bestaan van de wijk heeft georganiseerd, en waarvan daarna niets meer is gehoord? Pax Events bestaat dus nog wel, al hoor je er niets meer van.

Dorre bladeren

Even later passeer ik een mevrouw, die dorre bladeren uit haar voortuin veegt. Het aanspreken gaat me al wat gemakkelijker af, dankzij het voornemen niets persoonlijk te nemen en het onmiddellijk te respecteren als iemand geen zin in een praatje heeft.

Ik loop verder tussen de huizen, waarvan er eentje te koop staat. Vraagprijs € 1.200.000 k.k., lees ik op Funda. Ik bevind me duidelijk in het welgestelde deel van de Wilsonstraat. Dat wordt even later bevestigd als ik een man spreek die voor zijn genoeg naar het WK-voetbal in Amerika is geweest. In Houston, waar Nederland tegen Zweden speelde, had hij een mooie plek achter het doel, met vrij uitzicht op de 5-1, waarmee Nederland de wedstrijd won.

Wist ik trouwens dat alle Nederlandse supporters na de wedstrijd op de tribunes moesten blijven, omdat er noodweer dreigde? Dat had in geen enkele krant gestaan. Uiteindelijk mochten de supporters vertrekken. Terug in het hotel had niemand nog een droge draad aan zijn lijf.

De Oranjesupporter heeft dit nog niet gezegd of het begint zachtjes te regenen. Ik neem vlug afscheid en na een paar minuten ben ik weer thuis en geniet ik na van een plezierig uurtje, gratis meegemaakt in de Wilsonstraat.

Dit is wellicht het begin van een nieuwe serie over aandachtig wandelen door de straten van Pax. Mocht iemand zin hebben een bijdrage te leveren, dan is hij of zij hierbij van harte uitgenodigd.

